

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

verdenen. Men det er klart, at der må opstå problemer, når bevillingsrammen ikke er tilstrækkelig stor til at tilfredsstille de behov, der er til stede, og det er bevillingsrammen ikke.

Vi må altså gemme debatten, men jeg skal igen fastslå, at der lægges op til en teaterlovsrevision, og den kan så give anledning til, at man tager alle mulige relevante problemer op i lyset af de erfaringer, der er høstet.

Niels Matthiasen: Jeg takker ministeren for svaret og kan naturligvis erklære mig særdeles tilfreds med, at teaterloven allerede skal tages op til revision i næste samling.

Jeg skal heller ikke her indlede en længere diskussion, det er jo også udelukket, og vi får i øvrigt lejlighed til det på teaterkonferencen i Ebeltoft næste måned. Men jeg vil lige henstille, at man, når man træffer en ordning for København, der også inddrager amtet og kommunerne, da søger at finde frem til en ordning, der er holdbar, og som også hjælper teatre med røde lygter, om man så må sige, en ordning, der tager hensyn også til opsætningsudgifter, repertoire, antal af skuespillere og en hel række andre ting, hvad en billetkøbsordning ikke vil kunne gøre — og så i øvrigt gemme diskussionen til senere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ømann* til handelsministeren:

„Vil ministeren tage skridt til at få ændret bankernes valideringsregler for checks?“

Skriftlig begrundelse.

Det står næppe offentligheden klart, at hovedbankerne regner en check for trukket den dag, den udskrives, og ikke den dag, den indløses, og at bankerne tilegner sig den mellemliggende rente. Spørgsmålet stilles på baggrund af, at direktøren for tilsynet med banker og sparekasser har udtalt — Erhvervsbladet 5. april 1971 — at banktilsynet ikke vil gribe ind, og at dette spørgsmål ikke vedkommer pressen og politikerne.

Ømann: Vi har jo for nylig diskuteret priser og avancer her i tinget, men alt, hvad

der hed priser på penge, var undtaget fra denne diskussion, og hvad checks angår, er de jo blevet et helt almindeligt betalingsmiddel også for lønmodtagere, der aldrig tidligere har været i forbindelse med værdipapirer eller med nogen bank. At det er en god forretning, kan man jo se af, at storbankerne lægger filialer også i rene lønmodtagerkvarterer.

At det er en så god forretning, hænger jo først og fremmest sammen med den lave forrentning af indskuddet, men også med det forhold, at en check regnes for trukket den dag, den underskrives, ikke den dag, den indløses, den præsenteres i banken. Mellemløbet stryges, men banken har jo pengene, indtil checken præsenteres til indløsning, og der kan meget vel gå lang tid.

Det kan diskuteres, hvem der skal have denne mellemløbet, men bankerne har vel i alt fald ingen ret til den. Jeg tror ikke, at ret mange af de lønmodtagere, der benytter checks, kender begrebet validering. Også derfor dette spørgsmål.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Den praksis, hr. Ømann omtaler, hvorefter bankerne regner en check for trukket den dag, den udskrives, og ikke den dag, den indløses af checkmodtageren, har ved flere lejligheder været omtalt og kritiseret, bl. a. i artikler i dagspressen.

Jeg synes imidlertid, at denne kritik kræver en vis korrektion, idet der er et punkt, man ved debatten ikke har hæftet sig ved, nemlig den omstændighed, at bankerne her i landet i det hele taget forrenter checkkonti, hvilket ikke er tilfældet i en række andre lande. Tværtimod er det som regel i udlandet således, at der skal betales et gebyr for benyttelse af checksystemet. Administrationen af bankernes checkkonti er en ret bekostelig affære. Det er over for mig oplyst, at en af hovedbankerne har opgjort udgifterne ved indløsning af en checkblanket til godt 2 kr.

Alt taget i betragtning er jeg derfor tilbøjelig til at mene, at bankernes administration af checksystemet her i landet i hvert fald ikke er ugunstigere for kontohaverne, end tilfældet er i en række andre lande, hvor checksystemet er udbredt, som det er her i landet.

Direktøren for tilsynet med banker og